

[Justitsministeren.]

ændringer, der i afvigte folketingsår blev gennemført i arveloven.

Dernæst foreslår det ærede medlem en ændring til § 63, nemlig tilføjelsen:

„— herunder forlodsret i henhold til arvelovens kapitel 5 —“.

Det ærede medlem peger på, at der i udvalget må have været tvivl, eftersom man i betænkningen har understreget, at bestemmelsen i § 63 også omfatter forlodsretten. Hertil vil jeg gerne sige, at jeg gjorde udvalget bekendt med — og det er også udtalt i betænkningen — at det må anses for aldeles indlysende, at forlodsretten er en egentlig arveret og derfor omfattet af bestemmelsen i § 63.

Det er den ene side af sagen, men om den anden side af sagen vil jeg gerne sige, at der jo også andre steder i skifteloven optræder ordet „arv“, og hvis man da ikke overalt i skifteloven, men kun i en enkelt bestemmelse, tilføjer dette specielle „herunder forlodsret i henhold til arvelovens kapitel 5“, så kan det indebære risiko for en fejlfortolkning af de bestemmelser, som ikke har fået tilføjelsen med, og det er begrundelsen for, at vi ikke har ment at burde acceptere det ærede medlems ændringsforslag.

Det tredje ændringsforslag vedrører § 64, hvor man ønsker, at ordet „omstødelse“ skal erstattes med ordene „er omstødt“. Efter mit skøn forekommer det ikke at være rigtigt at gøre dette, simpelt hen fordi ordet „opløst“ terminologisk også omfatter „omstødelse“, og det vil det ærede medlem kunne få bekræftet ved at studere i loven om ægteskabs indgåelse og opløsning. Det er altså baggrunden for, at vi ikke har ment at kunne acceptere dette ændringsforslag.

Det fjerde ændringsforslag, som det ærede medlem stiller, går ud på, at i § 65, stk. 3, affattes det sidste punktum således:

„Krav på forfaldne underholdsbidrag medregnes ikke som aktiv i den beret-

tigede ægtefælles, men som passiv i den forpligtede ægtefælles bodel“.

Når jeg ikke har ment at kunne acceptere dette ændringsforslag, er det af en principiel grund, nemlig den: at underholdsbidrag er et passiv i den forpligtede ægtefælles bodel, er et udslag af hovedreglen i bestemmelserne i stk. 2, som opregner alle disse problemer, hvorefter der så i stk. 3 kommer visse undtagelser. Det vil derfor ikke være systematisk rigtigt at medtage i stk. 3 en sådan forpligtelse i forbindelse med undtagelser i øvrigt. Det er grunden til, at også dette ændringsforslag er blevet afvist.

Endelig er der ændringsforslag nr. 5, hvor man ønsker ordne „er erhvervet til“ ændret til „tjener til“. Det drejer sig om bestemmelsen i § 68 a, hvor stk. 1 giver ægtefællen ret til at udtage genstande, som udelukkende tjener til den pågældendes personlige brug, for så vidt værdien ikke står i misforhold til formueforholdene. Men der står i stk. 2:

„Genstande, der er erhvervet til børnenes brug, kan udtages forlods af den ægtefælle, der har forældremyndigheden over børnene.“

Dér vil det ærede medlem have, at der nu anvendes det samme udtryk som i stk. 1, nemlig „som tjener til“ børnenes brug. Dette mener jeg sagligt er forkert. Forholdet er nemlig det, at bestemmelsen i stk. 2 har et videre omfang end bestemmelsen i stk. 1, som er indsnævret til den personlige brug, ægtefællen har. Dertil kommer endvidere, at når jeg foretrækker ordet „erhvervet“ fremfor „tjener til“, så indebærer det, at ejendele, som barnet endnu ikke har taget i brug, men som er erhvervet med henblik på barnet, omfattes af bestemmelsen i stk. 2.

Det er altså den saglige begrundelse for, at vi har måttet afvise de 5 ændringsforslag, og jeg synes på denne baggrund, at det ærede medlem skulle moderere sin lidt stærke stilling til alt det, der er passeret.